

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 25 november 2023 is de heer M.K. Amevor, hierna 'de speler', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Groningen – FC Eindhoven d.d. 24 november 2023 schuldig heeft gemaakt aan het op onreglementaire wijze een tegenspeler, hierna 'de tegenstander', die zich in een duidelijke scoringspositie bevindt, beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans te niet wordt gedaan.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via FC Eindhoven aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat de speler met ingang van 26 november 2023 wordt uitgesloten van deelname aan de eerstvolgende competitie-, play-off- of bekerwedstrijd van de KNVB van het 1^e elftal van zijn club. Dit schikkingsvoorstel is door de speler niet geaccepteerd waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op zondag 26 november 2023. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer M. de Bruijn, coordinator voetbalontwikkeling bij FC Eindhoven. Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden en de door de speler ingebrachte tv-beelden.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht. Volgens de aanklager is sprake geweest van een overtreding en daarna het ontnemen van een scoringskans. Als sprake is van het ontnemen van een scoringskans zijn een aantal aspecten van belang, namelijk:

- de afstand tussen de overtreding en het doel;
- de richting van het spel;
- de waarschijnlijkheid dat de tegenstander als de overtreding niet had plaatsgevonden waarschijnlijk de bal in bezit had gehouden of gekregen, en;
- of er geen andere spelers van het team van de speler, behalve de keeper, in de buurt waren.

De aanklager is van oordeel dat in het nadeel van de speler aan deze elementen is voldaan. Met betrekking tot de afstand tussen de overtreding en het doel, stelt de aanklager dat de tegenstander in de buurt van het doel de bal kon aannemen. Ten aanzien van de richting van het spel, stelt de aanklager dat geen sprake was van een bal die – met een grote curve – van het doel wegdraaide, maar volgens de aanklager ging de bal redelijk rechtdoor richting het doel. Met betrekking tot het derde element, is de aanklager ervan overtuigd dat de tegenstander de bal in zijn bezit kon houden. De tegenstander zou in ieder geval door spelers van de tegenstander op geen enkel moment belemmerd kunnen worden om tot een scoringskans te kunnen komen en dat is in tuchtrechtelijke zin volgens de aanklager van belang.

Alles overwegende is de aanklager op basis van de op zitting getoonde beelden en de verklaring van de scheidsrechter van oordeel dat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan het aan hem tenlastegelegde.

Strafmaatoverweging

Over de vraag welke straf passend en geboden is, ziet de aanklager geen redenen om zijn strafeis te verhogen. De aanklager verzoekt de tuchtcommissie daarom de straf zoals deze in het schikkingsvoorstel is aangeboden aan de speler op te leggen.

3. Verweer van de speler

De speler is van mening dat hij dient te worden vrijgesproken, omdat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan hetgeen aan hem is tenlastegelegd. Ten aanzien van de door de aanklager genoemde elementen voor het ontnemen van een duidelijke scoringskans, stelt de speler het navolgende.

De afstand tussen de overtreding en het doel moet volgens de speler 20 á 25 meter geweest zijn. Volgens de speler is het eerstvolgende balcontact van de tegenstander – mocht hij de bal in bezit hebben houden – wellicht een scoringskans, maar niet een duidelijke scoringskans. Volgens de speler gaat de bal niet richting het doel, maar draait de bal volgens de speler richting de zijkant van het veld op, in ieder geval niet richting het doel.

Met betrekking tot het derde element, stelt de speler dat de tegenstander op het moment van de overtreding de bal nog niet heeft aangeraakt en komt de bal 'halfooog' bij de tegenstander waardoor het volgens de speler niet zeker is dat de tegenstander de bal in bezit had kunnen nemen en houden zodat een duidelijke scoringskans zou volgen.

Ten aanzien van het laatstgenoemde element, stelt de speler dat op het moment van de overtreding een medespeler van de speler meeloopt naast de speler. Zeker gezien de richting van de bal en het feit dat de tegenstander nog de bal moest controleren, is de kans volgens de speler groot dat de medespeler van de speler een duidelijke scoringskans had kunnen voorkomen.

Op basis van het bovenstaande, vindt de speler de aan hem getoonde rode kaart en de aan hem opgelegde straf te zwaar, omdat in zijn ogen geen sprake is van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. De speler verzoekt de tuchtcommissie daarom hem vrij te spreken van het aan hem ten laste gelegde.

4. Vrijspraak

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde niet bewezen. De vrijspraak steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De op zitting getoonde tv-beelden;
- Het verweer van de speler op zitting.

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

Zoals door de aanklager gesteld, dient door de tuchtcommissie te worden bepaald of aan de zijde van de speler sprake is van het op een onreglementaire wijze een tegenspeler die zich in een duidelijke scoringspositie bevindt, beletten de bal te spelen waardoor die scoringskans te niet wordt gedaan.

Zoals door de speler en de aanklager is aangegeven, oordeelt ook de tuchtcommissie dat sprake is geweest van een door de speler begane overtreding. Uit de beelden blijkt duidelijk dat de speler de tegenstander in bepaalde mate vasthoudt waardoor de tegenstander ten val komt.

Dat vervolgens sprake is van het ontnemen van een duidelijke scoringskans, is naar het oordeel van de tuchtcommissie op grond van de tv-beelden niet het geval. Op basis van de door de aanklager

genoemden elementen ten aanzien van het ontnemen van een duidelijke scoringskans, oordeelt de tuchtcommissie dat de afstand tussen de overtreding en het doel niet gering was. Uit de tv-beelden blijkt dat de overtreding niet alleen buiten het zestienmeter gebied is begaan, maar dat de overtreding ook schuin ten opzichte van het doel is begaan waardoor de afstand naar het doel nog groter was.

Met betrekking tot de richting van het spel, oordeelt de tuchtcommissie op grond van de tv-beelden dat de bal niet in een rechte lijn richting het doel ging. Volgens de tuchtcommissie draait de bal lichtelijk naar buiten en is op de beelden ook waar te nemen dat – na de overtreding op de tegenstander – de bal uiteindelijk aan de zijkant van het zestienmetergebied door de speler wordt aangenomen.

De tuchtcommissie oordeelt ook dat niet met zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vastgesteld kan worden dat de tegenstander de bal in zijn bezit had kunnen nemen en houden. Uit de tv-beelden blijkt dat de bal – op het moment van de overtreding – op schouderhoogte van de tegenstander bevindt. Mede gezien de snelheid en richting van de bal is het voor de tuchtcommissie daarom niet zeker of de tegenstander de bal in bezit had kunnen krijgen. De tuchtcommissie oordeelt ook dat zelfs als de tegenstander de bal wel in zijn bezit had kunnen houden, dan had volgens tuchtcommissie – vanwege de overige in het voordeel van de speler beoordeelde elementen – weliswaar sprake kunnen zijn van een scoringskans, maar niet van een duidelijke scoringskans.

Ten aanzien van de vraag of er andere spelers in de buurt waren die een eventuele duidelijke scoringskans hadden kunnen ontnemen, wordt deze vraag door de tuchtcommissie positief beantwoord. Op de tv-beelden is waar te nemen dat een medespeler van de speler – op een relatief korte afstand en met hoge snelheid – richting de bal en de tegenstander beweegt. Daarbij neemt de tuchtcommissie in overweging dat de tegenstander voor het ontstaan van de scoringskans de bal in zijn bezit moet krijgen en houden, de plaats van de overtreding schuin naar het doel is en de afstand naar het doel ook niet gering is. Al deze factoren maken het volgens de tuchtcommissie dat de medespeler van de speler de mogelijkheid had om in te grijpen.

Gelet op het bovenstaande, is de tuchtcommissie van oordeel dat geen sprake is van het op een onreglementaire wijze een tegenspeler die zich in een duidelijke scoringspositie bevindt, beletten de bal te spelen waardoor die scoringskans te niet wordt gedaan en kan het aan de speler tenlastegelegde niet bewezen worden verklaard.

6. De beslissing

De speler wordt vrijgesproken van hetgeen aan hem is tenlastegelegd.

Aldus beslist op zondag 26 november 2023 door dhr. mr. D.A. Van Steenbeek, voorzitter, dhr. mr. J. H. van der Velden en dhr. R. Stolte, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.